

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.440 van 28 december 1999
in de zaak A. 86.023/IX-1970.**

In zake : Geert VAN OVERSCHELDE,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LUST,
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Karel van Manderstraat 123.

tussenkomenende partij :

Myriam VERHAEGHE,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-KRUIS,
Altebijstraat 21.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Geert VAN OVERSCHELDE op 10 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 1 juli 1999 van de minister belast met Volksgezondheid houdende inwilliging van de aanvraag van 14 juli 1986 van Myriam VERHAEGHE een apotheek voor het publiek te mogen openen te Ruiselede, Bruggesteenvweg, op een perceel kadastraal bekend onder sectie F, nr. 601E;

Gezien hetzelfde verzoekschrift waarin Geert VAN OVERSCHELDE vraagt aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen van 100.000 frank per dag totdat het schorsingsarrest wordt nageleefd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 december 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LUST, die loco advocaat A. LUST verschijnt voor verzoeker, van advocaat F. CARRON, die loco advocaat R. DEPLA verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. D'HOOGE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat op 14 september 1999 Myriam VERHAEGHE een vordering tot tussenkomst heeft ingesteld; dat als houdster van de bestreden vergunning zij uiteraard doet blijken van het rechtens vereiste belang bij deze tussenkomst;

Overwegende dat de verwerende partij op 9 september 1999 een vordering heeft ingesteld tot gedwongen tussenkomst van Myriam VERHAEGHE zulks opdat Myriam VERHAEGHE haar verweer kan ontwikkelen en de verwerende partij eventueel verbeurde dwangsommen op haar kan verhalen;

Overwegende enerzijds dat Myriam VERHAEGHE zichzelf de mogelijkheid om haar verweer te ontwikkelen heeft gecreëerd door zich vrijwillig tussenkomende partij te stellen, anderzijds dat de Raad van State niet bevoegd is om de verwerende partij een titel te verschaffen om dwangsommen op Myriam VERHAEGHE te verhalen; dat de vordering wordt afgewezen;

Overwegende dat de verwerende partij op 9 september 1999 een nota heeft ingediend; dat, zoals zij zelf erkent, haar op 31 augustus 1999 kennis is gegeven van de vordering tot schorsing; dat haar nota dus is ingediend buiten de termijn van acht dagen; dat overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 de nota uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de uiteenzetting door verzoeker van het hem treffende moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt kan worden samengevat : de vestiging in overtal van een officina in een gemeente van 5.000 inwoners waar reeds twee officina's zijn -niet

alleen het wettelijk maar ook het economisch maximum heeft tot gevolg dat de bestaande consumptie over meer officina's moet worden verdeeld; aan de aanwezigheid van maar twee officina's is een einde gekomen door de vestiging van de tussenkomen partij ingevolge het eerdere besluit van 17 april 1989 waarbij het haar vergund werd haar apotheek te vestigen; de daardoor veroorzaakte afvloeiing van een deel van de cliënteel van verzoeker heeft zich aangesleept tot de Raad op 2 maart 1998 het besluit van 17 april 1989 heeft vernietigd; maar ook nadien bleef de officina van de tussenkomen partij open totdat, ingevolge voetstappen van verzoeker, het hof van beroep te Gent bij arrest van 11 juni 1999 de sluiting ervan beval; de nu bestreden beslissing is er in spoedtempo gekomen om de uitvoering van dat arrest te keren; aan de sedert 1989 ontstane onwettige situatie is zodoende tot op heden geen einde gekomen, integendeel, het nu bestreden besluit consolideert die toestand; indien de huidige procedure andermaal 9 tot 10 jaar duurt, zal verzoeker 65 jaar geworden zijn en aan het einde van zijn loopbaan gekomen zijn vooraleer de wettelijkheid hersteld zal zijn en er aan gedacht kan worden een aanvang te nemen met de procedures om het herstel van het opgelopen nadeel te verkrijgen; zijn apotheekfonds gedurende het grootste deel van zijn loopbaan met om zo te zeggen een derde zien verminderen, is voor verzoeker een ernstig nadeel; het aanhouden van die toestand door het verlenen van een tweede onwettige vergunning, de nu aangevochtene, maakt het nadeel niet alleen moeilijk herstelbaar, maar praktisch gesproken zelfs totaal onmogelijk en illusoir; dit nadeel kan nog slechts enigszins gekeerd worden door de gevorderde schorsing;

Overwegende dat, in overeenstemming met het betoog van de verwerende partij en dat van de tussenkomen partij, vastgesteld moet worden dat het door verzoeker beschreven nadeel een financieel nadeel is, en

dat het herstel van een financieel nadeel bij wijze van schadevergoeding in beginsel steeds mogelijk is; dat uitzonderlijk een financieel nadeel gevolgen kan hebben die moeilijk of zelfs niet te herstellen zijn, maar dat verzoeker het voorhanden zijn van zodanige gevolgen niet aantoonst; dat zijn conclusie over het "illusoire" karakter van de herstelbaarheid van het nadeel dus niet kan worden bijgevalen;

Overwegende dat nu aan de vereiste omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan, de vordering tot schorsing en deswege de vordering tot het opleggen van een dwangsom moeten worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Myriam VERHAEGHE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Het verzoek van de verwerende partij tot gedwongen tussenkomst van Myriam VERHAEGHE wordt afgewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing en de vordering tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig december
1900 negenenegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.